

כ"ב בחשרי תשפ"ה, 25.10.24

מעילים חדשים לספר תורה - פרטים בעמוד הבא

שמחת תורה

כניסת החג - 17:40, יציאת החג - 18:36

שבת פרשת בראשית, שבת מברכין

הדלקת נרות - 17:38, יציאת החג - 18:34

גיליון 1633

סדרי התפילה בשמיני עצרת - שמחת תורה

מנחה גדולה -	14:30
מנחה קטנה -	17:15
צאת החג -	18:36

יום רביעי ערב חג

הדלקת נרות -	17:40
מנחה, לימוד, ערבית של חג -	17:55

יום חמישי

תפילת שחרית -	8:00
קיום חמש הקפות שקטות במתכונת מיוחדת, לאחריון	
קריאה בתורה לנשים (בבית מדרש) -	9:00 / 9:15
וקריאה בתורה לגברים (בחד"א הדרומי)	
קידוש רבתי בצל הפיקוסים -	10:00
קיום ההקפה השישית והשביעית במתכונת מיוחדת	10:30
קריאה בתורה בבית הכנסת, יזכור, תפילת הגשם, מוסף -	11:15

!!nne cn

גבאי בית הכנסת - יהודה מרוז

בשבת בראשית - מועדי התפילות כרגיל. חלוקת חומשים לילדי כיתה ב'.

מנחה בימי החול בבית הכנסת בשבוע הבא - ב-17:55

בשער הגיליון :

מעיל לספר תורה - חלק ממיזם עולמי

יחד שבטי ישראל

המעיל המצולם בשער הגיליון הוא חלק מפרויקט בהיקף עולמי. עמותת "מנציחים", בראשות יהודה לנצקורן, יזמה פרויקט בשם "קהילות רוקמות לזכרם", במטרה להכין 1600 מעילים זהים לספרי תורה, לזכר הנופלים בטבח שמחת תורה ובמלחמת "חרבות ברזל". לנצקורן הוא יזם הנצחה, ויזם גם הנצחה ע"י שיקום ספרי תורה ישנים ומקהילות שונות, והקדשת כל אחד מהם לאחד מ-1600 הנופלים. "עצי החיים" של הספרים - עשויים מעצים שנשרפו בניר עוז. בתיאום עם עמותה אחרת בחו"ל שעוסקת באותו נושא - המיזם הפך לעולמי.

כמיזם המשך פנו העמותות לנשים ברחבי העולם, להתארגן בקבוצות רקמה למעילים של ספרי התורה. כל קבוצה קיבלה 12 ריבועים, המסמלים את "יחד שבטי ישראל". ביבנה, המורה לשעבר של חוג הרקמה גייסה את תלמידותיה היבנאיות למשימה.

מרים וכמן, שבנה, חיים, הוא גיס של ראש העמותה, לנצקורן, שמעה שמיזם הרקמה הורחב עקב ביקוש רב, וכל קהילה יכולה להתארגן ספונטנית, לקבל אביזרי רקמה, ולהכין רקמה למעיל משלה. מרים פעלה להשגת אישורים מהנהלת הקהילה, ועדת בית הכנסת, ותקציב מוועדת צדקה, וגייסה 12 רוקמות נוספות מהקהילה, הצעירה ביניהן - נגה גדיש, והמבוגרת - אלקה וייסמן (כפיים!). בנוסף, יזמה, בהסכמת המשפחות, את הנצחתם של איתי באוסי ובן מזרחי הי"ד על גבי המעיל.

ומה עכשיו?

על כך משיבה חמוטל:

"בערב חג סוכות, בשעה טובה, המעיל הגיע אלינו, ובע"ה נרקוד עם ספר תורה שעליו במעיל הזה בשמחת תורה. התוכנית היא שמדי שנה בשמחת תורה אחד מספרי התורה שלנו יולבש במעיל המיוחד, המנציח את זכר הנופלים בשמחת תורה, כשהוא עטוי על ספר הספרים שלנו, ספר החיים ובו תורת הנצח. תודה למרים על היוזמה וההוצאה לפועל!"

“דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום”

שמחות בתורה
קריאת נשים בשמחת תורה תשפ"ה

נפגש כולנו בבית המדרש
 מייד בסיום חמשת ההקפות הראשונות
 (בערך בשעה 9:00)

ברכת הנערות תתקיים בבית המדרש בערך בשעה 9:45

לכל הנשים תהיה אפשרות לעלות לתורה.
 בעלות שמחה מהחודשים האחרונים
 מוזמנות לעלות ולקבל "מי שברך" מיוחד לאירוע.

*הקריאה תתקיים בשלושה מוקדים
 נשמח אם תרשומנה מראש על פתק את שמכן ושמות ההורים
 לצורך העלייה לתורה

יעל, יסכה וחמוטל.

מזל טוב!

אבא ואמא כהן
 זהו זה הבן
 אסבתא וסבא דבורה ואפי כהן
 זלכו השבט

אבא ויהודה אטאיב
 זהו זה הנכד
 בן אמוסיקו ויעל

להתראות בשמחות

חתונתם של **נעה אטיאס** עם בח"ל **יוני וייס** (משלוחות) תתקיים ביום רביעי, ה' בחשוון (6.11).

כיצד נציין את שמחת התורה התשפ"ה?

פורום "תרבות רוחנית"

כבר לימדנו רבותינו ש"לוחות ושברי לוחות מונחים בארון". עם ישראל ידע לאורך כל הדורות לזכור את השבר לצד התיקון. להחזיק את הכאב ולכרוך אותו יחד עם התקווה והאמונה. המסר של הנחת הלוחות השבורים עם החדשים, השלמים, הוא מסר מהדהד. אי אפשר להתקדם ולתקן מבלי לזכור את השבר והאובדן. השנה אנו נדרשים לבחון כיצד לציין את שמחת תורה. איך נשלב יחד את השמחה העתיקה והנשנית של השלמת קריאת כל ספר התורה, יחד עם הכאב על היום הנורא שחווינו כפרטים וכעם, בשמחת תורה בשנה שעברה. "פורום תרבות רוחנית" שמורכב מנציגי ועדות שונות, החל לדון בדבר. ערכנו שיח פתוח בנושא בשבוע שעבר, והדבר הובא לדיון גם בהנהלת הקהילה. המסגרת שהתגבשה מנסה לשלב בין שמירת המסורת שלנו, ושמחת החג, יחד עם ציון ואזכרה של יום השנה והעצב שלנו סביב היום הזה.

להלן התוכנית שהתגבשה:

בליל החג – נחגוג ונרקוד כמו בכל שנה

בבוקר החג:

8:00 – שחרית. לאחר הלל, נקיים את חמש הקפות הראשונות, ללא ריקודים. בכל הקפה יוקראו פסוקים

מתאימים, ונשיר שיר אחד שקט.

ב- **9:00/9:15** (לערך – בסיום חמשת ההקפות) נקיים קריאה בתורה לכלל הציבור (כולל קריאת הנשים בבית המדרש).

10:00 – קידוש בדשא

10:30 – חזרה לבית הכנסת להקפות 6-7.

ההקפה השישית בה אומרים "פודה ומציל הצליחה נא", תוקדש לאלו שאינם יכולים לרקוד עם ספר התורה – החטופים והנרצחים.

בהקפה זו, ספרי התורה יונחו על שולחן במרכז מעגל הרוקדים, ויכוסו במפה צהובה. השירים והריקודים בהקפה זו יהיו באווירה שקטה המכבדת את זכר הנרצחים, ואת אחינו ואחיותינו הנתונים בצרה ובשביה.

בהקפה השביעית בה אומרים "שומר הברית עננו ביום קוראנו", נחזור לשמחת החג, לכבוד התורה, לכבוד עם ישראל ולגאולה שלמה.

11:15 – קריאת התורה בבית הכנסת, חתן תורה, חתן בראשית.

בתפילת יזכור: נחלק פתקים עם שמות הנרצחים בשמחת תורה התשפ"ד. הפתקים יונחו בעזרת גברים – בספסל הראשון ממערב לבמה ובעזרת הנשים מול דלת הכניסה הצפונית. כל מתפלל ומתפללת החפצים בכך יקבלו פתק עם 4-5 שמות ויקראו את שמותיהם בשקט בתפילת יזכור. שליח הציבור יוסיף לשלושת הקטעים הרגילים גם תפילת יזכור מיוחדת לזכר הנופלים והנרצחים ביום הטבח ובמלחמת חרבות ברזל.

מסורת של הקפות שניות עם יישובי הסביבה החלה בשנים 1971-2. בשנת 1973 פרצה מלחמת יו"כ והמסורת לא נמשכה. בתמונה מימין – מרדכי לוי ומייקל יהושע ז"ל. (עפ"י אתר מורשת קבוצת יבנה)

ואולי זהו הקונפליקט העמוק של אדם וחיה עם הנחש בסיפור בראשית. הנחש מעודד את אדם וחיה לאכול מפרי עץ הדעת ובכך להשתנות, "להיות כאלוהים". אבל למרות שהם נענים להצעתו, שום דבר חיצוני לא קורה, השינוי לא נראה לעין, הוא פנימי לחלוטין - העיניים נפקחות, ההבנה מחלחלת, הטוב והרע מקבלים לפתע משמעות חדשה ומורכבת.

האבחנה הזו, בין התחדשות חיצונית לפנימית, מלמדת אותנו דבר מה בנוגע לציפיותינו מהשנה החדשה. בפתחה של שנה כזו, לאחר כל מה שעברנו בשנה שעברה, מהדהדת השאלה - כיצד ניתן להתחיל מחדש? בדיוק כמו מאיר אריאל בשירו, אנו מביטים בערגה בנשל הנחש ומייחלים:

”לו רק יכלתי גם אני כן להגיח
בהשילי בלי כל חשש
תרבות של עור אשר יבש
וכמו חרש למחוז חפצי אגיע, כן, אגיע”

אך בניגוד לנחש, אנו איננו יכולים פשוט להשיל מעצמנו את השנה שחלפה, כאילו לא הייתה. אנחנו נשארים באותו העור, עם הכוונות והצלקות, עם סימני המתיחה והמתח. הכאב נוכח והוא לא הולך לשום מקום, לא בזמן הקרוב.

אז אמנם כבני אדם, אין שינוי הנראה לעין בין השנה הזו לבין השנה שחלפה, ההתחדשות סמויה מהעין. אנחנו לכאורה באותו מקום, באותה מציאות מורכבת ומאתגרת של מלחמה. אין לנו גם יכולת כל כך להשפיע ולשנות את המציאות החיצונית, כל שביכולתנו לעשות, זה להתחדש מבפנים.

ואולי זו המשמעות האמיתית של "להתחיל מבראשית" - לא להשיל את העבר כמו נשל הנחש, אלא לחוות אותו כמו שהוא, ולנסות לצמוח מתוכו. לנסות להפוך את הכאב ללמידה, את הקושי לחוסן, את המשבר לתקווה. הלוואי שנצליח.

האגדה היוונית על ספינתו של תזאוס, הגיבור המיתולוגי, הולידה את אחד הפרדוקסים המפורסמים ביותר בהיסטוריה של הפילוסופיה. לפי האגדה, בכל פעם שחלק בספינה היה מתבלה או נשבר, הוא הוחלף בחלק חדש. ככל שהזמן חלף, חלקי הספינה הוחלפו בהדרגה, עד שלא נותר בה ולו דבר אחד מהמקור.

הסיפור מעלה את השאלה - האם הספינה, לאחר כל השינויים שעברה, היא עדיין אותה ספינה? לתשובה על השאלה הזו יש השלכות עומק רוחביות, על מהות האדם, הזיכרון והזהות. היא מעוררת סוגיות רבות בנוגע להגדרת העצמיות - אם יעבירו את התודעה שלנו לגוף אחר, האם נישאר אנחנו? האנטומיה של הנחש מזכירה במידת מה את ספינתו של תזאוס. הוא משיל את עורו באופן תקופתי, מפתח שכבת עור חדשה ומתפשט מהעור הישן. בכך הוא בעצם מחליף את גופו לחלוטין. ובכל זאת, במהותו, הנחש לא באמת משתנה, הוא אותה חיה שזוחלת על גחון ומטיילת בין עצי האבוקדו. אפשר לומר שהשינוי שעובר הנחש הוא חיצוני בלבד - המהות נותרת זהה.

לעומת זאת, בני אדם שונים לחלוטין מנחשים. הם לא מחליפים את גופם (וכבר הובהר בפרסומת הידועה, כי לגוף אין חלקי חילוף) השינוי החיצוני שלהם מתרחש בהדרגה, לאורך השנים. בניגוד לנחשים, אנו משתנים מבפנים, כל העת. רעיונות מתפתחים, אמונות מתערערות, דעות מתחלפות, קונספציות קורסות ומתגבשות מחדש.

פרידריך ניטשה היה זה שהשווה בין הנחש המשיל את עורו לבני אדם שמחליפים את דעותיהם. הוא טען שכפי שהכרחי לנחש להשתנות מבחוץ כדי לשרוד, כך הכרחי לאדם להשתנות מבפנים כדי להתפתח ולצמוח.

"מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי"

פסוקים או מקורות שיש להם משמעות מיוחדת עבורי בתקופה זו:

כֹּה אָמַר ה' מְנַעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי
וְעֵינַיִךְ מִדְמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לִפְעֻלָּתְךָ וּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב

ירמיהו ל"א הפטרת ראש השנה

הפסוק הוא, עבורי, קריאה להיות קשובה לתורת החיים שלך, וללכת בדרכיה.

דבורית אדר

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה... וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הַנְּנִי

בראשית כ"ב א

ה"הנני" החוזר בפסקה הזאת שלוש פעמים הקפיץ אותי באחת אל רוח ההתנדבות והגבורה שראינו משמחת תורה בשנה שעברה ולאורך כל השנה החולפת.

שרה ברוכי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
שֶׁתִּרְחַם עַל כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה, קֵטָן
אוֹ גָּדוֹל, יְחִיד אוֹ רַבִּים מֵעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵם שְׂרוּיִים בְּצַעַר,
אָנָּה ה', תְּצִילֵם מִצָּרְתָּם, בְּרַכֵּם
מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ

מתוך סדר הפרשת חלה

מדי שבוע אני מכינה בצק לחלות, מפרישה מהעיסה, מברכת ומתפללת. מאז ה-7.10 אני מתעכבת על החלק הזה, בדמעות ובתחנונים. תצילים מצרתם, משביים, ותחזירם לחיק משפחותיהם, ברכם מברכותיך..

שושי זלקינד

כָּל מָה שֶׁהַקֵּב"ה עוֹשֶׂה
לְטוֹבָה הוּא עוֹשֶׂה

(גמרא מסכת ברכות דף ס ע"ב).

רבי עקיבא לא סיים במילה "הוא טוב" כי היה מודע שיש רע וכאב בעולם. רבי עקיבא סיים ב"לטובה הוא עושה" כלומר התכלית היא טובה. לא תמיד הטוב נראה מיד ולא תמיד הטוב גלוי. במהלך השנה הזו, גם במישור האישי וגם במישור של העם שלנו, הייתי צריכה כל יום את האמונה הזו שהכל לטובה ושבע"ה הכל יסתיים בדרך הטובה שכולנו מחכים לה כל יום.

אפרת זנה

שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי וַיְמִינֵנִי תַּחֲבֻקֵנִי

שיר השירים ב. ו.

בזמן הכנת הסוכה לקראת החג, עולה בי תחושה שאני מוכנה להתמסר לחיבוק הזה עכשיו. חיבוק שמחבר בין הכוחות המנוגדים של ימי הדין, היראה והעצב (שמאל) ושל ימי הרחמים, האהבה והשמחה (ימין) ומאפשר לחוש את שניהם בעוצמה, בלי לוותר על אף אחד מהם.

חיבוק מנחם, מקרב ומרגיע, שיביא איתו רחמים, שמירה וריפוי בימים קשים של מלחמה ואובדן.

מוכנה לצאת לסוכה הארעית ולחוש את תורת ישראל הנצחית, להחזיר לתוכי אמונה ובטחון ולהתפלל לישועה ולגאולה קרובה!

מירה רדר

נְדַלִּיק הַשְּׁבֶת שְׁנֵי נְרוֹת נּוֹסְפִים
עֵבוֹר הַנְּשִׁים שְׁלֹא יְכוּלוֹת לְהַדְלִיק
- אַחֲזִיתֵנִי הַפְּצִיעוֹת וְאֵלוֹ הַנְּתוּנוֹת
בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה, בְּתַפְלָה מֵעֵמֶק
הַלֵּב שֶׁהַמָּקוֹם יִרְחַם עָלֵיהֶן וַיּוֹצִיאֵן
מִצָּרָה לְרוּחָהּ וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה
מִשְׁעֶבֶד לְגֵאֻלָּה
הַשְּׁתָא בְּעֵגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב

מאז ה-7.10 קבלתי על עצמי להדליק שני נרות שבת נוספים ולהתפלל עבור הנשים שאינן יכולות להדליק נרות שבת, בנוסף לתפילה לשלומם של כל החטופים והחטופות ולהחזרתם ארצה, ולהחלמת חיילי צה"ל הפצועים

נעמי הרץ

מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי י-ה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב י-ה

(תהילים קיח ה)

לפני הרבה שנים שמעתי פירוש על הפסוק שמדבר על כך שאדם שנמצא בצרה, במצוקה, מרגיש במצר - במקום מצומצם, אפל וחשוך, אבל ברגע שהוא פותח פתח לנוכחות אלוהית - למעשים טובים, או אפילו פותח פתח לאפשרות שיהיה יותר טוב, הקב"ה עונה לו במרחב.

בשנה החולפת אני משתדלת לכוון את הלב ולפעמים גם מצליחה במעשים, לאפשרות שיהיה טוב יותר, לתת לאור להיכנס.

הדר מילי

וְהַקְמֵתִי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זֶרְעֶךָ
אַחֲרַיךָ לְדוֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לְהִזֵּת לְךָ
לְאֵל-הַיָּם וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרַיךָ

בראשית י"ז ז

יש הרבה פסוקים בתנ"ך המדברים אלי, אבל בחרתי את הפסוק הזה שלי הוא משמעותי תמיד, והוא הבטחת הקב"ה לאברהם.

יעל גדסי

לְדוֹד: ה' אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא ה'
 מְעוֹז חַיֵּי מִמִּי אֶפְחָד.
 בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לְאָכַל אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי
 וְאֵיבֵי לִי הֵמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ.
 אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי אִם
 תִּקְוֶם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטַח.

תהילים כ"ז א-ג

בכל חודש אלול ועד הושענא רבה, (יום לפני שמחה תורה), נוהגים לומר את פרק כ"ז בתהילים. יש בו מילים מעודדות ומחזקות. בשמחה תורה כבר לא אומרים מזמור זה. אשתקד בשמחת תורה (7/10), עם פרוץ המלחמה, חשתי צורך להמשיך ולומר פרק זה, וכך יצא שאני ממשיך לומר פרק זה עד היום. נקווה ונייחל לבשורות טובות, ושכל תפילותינו תענינה.

יהודה יוסף

מִי אֵל כְּמוֹךְ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל פֶּשַׁע
 לְשֹׂאֲרֵי־נַחֲלָתוֹ לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפוּ כִּי
 חֲפִץ חֶסֶד הוּא

(מיכה ז. י"ח)

ראש הפסוק מופיע כפזמון חוזר, במנגינה ששבתה את לבי, בפיוט בסליחות בנוסח ספרד. אני מוצאת בו תקווה, מדובר על הנהגת הקב"ה במידת הרחמים, שאנו זקוקים לה נואשות בימים אלה. מוצא חן בעיני פירושו של רבי עזריה פיגו: "מי יכול להדמות לאלו-הים?... מי שנוהג כמידותיו של הקב"ה." "חפץ חסד הוא": עלינו לנהוג בחסד כלפי זולתנו כדי להיות ראויים לזכות בחסד האל.

דורית מונדרר

3p1: ע"ס

בְּחֵיל וּבְרוּחַ

דברים לטקס הזיכרון ב-7.10

נח חיות

אומץ הלב וההתגייסות של יחידים כבר בשעות הראשונות של הטבח. ההתגייסות המלאה של סדירים ומילואים ללחימה ללא פשרות. העזרה האזרחית והסולידריות שנשקפה מכל פינה: בחזית ובעורף, בעיר ובכפר.

ולאחרונה אנו רואים את הצבא ואת גופי הביטחון מפליאים ביכולתם: החיסולים הממוקדים, מתקפת הביפרים, מערכת ההגנה מפני טילים וכטב"מים. הפתעה נוספת לטובה היא הדור הצעיר, בנים ובנות שנחלצו להגנת העם ועמדו במשימות בנחישות ובאומץ. בערב תשעה באב הייתה לנו הזדמנות מרגשת לשמוע את חוויותיהם הקשות של בנינו ובנותינו ויכולתם להתמודד מרגשת, מעודדת ומשרה תקווה.

מולם נותרו בעינן הבעיות הישנות: המאבק על הרפורמה המשפטית שכל כך החליש אותנו, הפילוג בעם שמגיע עד לשנאת האחר, חוסר השוויון בנטל, הטיפול החלקי בלבד במפונים, וחוסר היכולת להחזיר את החטופים.

כאן בביתנו, בקבוצת יבנה, אנו משקיפים לכאורה ממקום בטוח יחסית בנעשה במדינתנו. אך גם בחלוננו עלה המוות (עפ"י ירמ' ט). הרצחו של בנו, איתי, ושל חברו, בן מזרחי, שהיה לנו כבן, החזירו אותנו עשרים שנה לאחור, לרצח הטרגי של ישי גרסי בפיוגע, כאן ליד הבית. ליוונו גם את דבר מותם של דור, אחיה של גל, ושחף ברגשטיין, אחיו של יעקב, וניסינו להקל ולו במעט על כאב השכול. שוב נוכחנו בחוסנה של יבנה להגן על חבריה, לשמר את השגרה עד כמה שרק ניתן ולהפנות משאבים נחוצים לעזרה לאחיותינו סעד ועלומים ולאחרים, אבל זה לא מספיק.

איריס חיים, אימו של החטוף יותם חיים שהצליח, יחד עם שני חבריו, לברוח משבי חמאס אך נהרג בשוגג ובצורה כה טרגית מאש צה"ל, מבקשת מאיתנו: "עשו מעשה טוב - הוסיפו טוב לעולם".

השָׁפָם הַשָּׁפָם בְּבִקְרֵי יִצְאָנו לְדַרְכָּנוּ
יִצְאָנו לְדַרְכָּנוּ שְׁקִטִים וְנִדְהָמִים.
עֲקֵבוֹת הַסְּעָרָה הָיוּ בְּכָל מְקוֹם
כְּמוֹ צְלָלִים גְּדוֹלִים, כְּמוֹ עֵדִים אֱלֹמִים.
הַשָּׁפָם הַשָּׁפָם בְּבִקְרֵי יִצְאָנו לְדַרְכָּנוּ
מְלִים שְׁלֹא אִמְרָנוּ הַכּוֹנוֹ בְּשִׁתְיָקָה.
עֲקֵבוֹת הַסְּעָרָה הָיוּ בְּכָל מְקוֹם,
יִדְעֵנוּ שֶׁצְפוּיָה עוֹד דֶּרֶךְ אֲרָפָה.
רחל שפירא, בעקבות מלחמת יו"כ

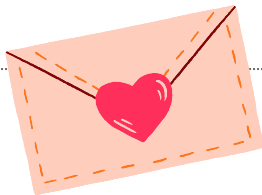
דומני שיש להבדיל בין השנה המטורפת שאנו חווים, שנה בה מדינת ישראל עומדת על נפשה אל מול אויבים רבים ב-7 חזיתות שונות, אולי לראשונה מזה יובל שנים, ובין אותו יום ארוך, בו נשבו, נרצחו, נטבחו ונאנסו מעל 1200 מאזרחי ואזרחיות ישראל. הניסוח נרצחו, נטבחו ונאנסו מחזיר אותנו לימיו הקשים ביותר של העם היהודי, לפוגרומים ולשואה, לחוסר הישע אל מול האכזריות והרצחנות של אויבינו. בימים אלה ממש משוחררים חלק מהתחקירים ואני חש שמילה אחת חסרה לנו וחסרונה כה מהדהד: סליחה!!! סליחה שהפקרנו אתכם, תושבי העוטף, תושבי אופקים ושדרות, ומשתתפי הנובה ובהם איתי באוסי שלנו ובן מזרחי שרק בקשו לחגוג והותקפו בידי נחילי מחבלים צמאי דם, ודווקא הם מסרבים לברוח ונשארים בגבורה ובמחויבות לסייע לחבריהם, עד למותם. בקשת הסליחה איננה רק של מפקדי הצבא והפוליטיקאים וכל מי שצריך סוף סוף לקחת אחריות על האסון. בקשת הסליחה היא מכולנו שלא הצלחנו לעשות יותר לפני השבת הארורה ובמהלכה. רק בודדים נחלצו לעזרה וקפצו אל התופת, חלקם שילמו על כך בחייהם.

את ההפקרה הזו כבר לא ניתן לבטל ואת השגיאות שנעשו לא ניתן להחזיר לאחור. יש רק חובה לנסות ולתקן בצניעות ובזהירות, צעד אחר צעד. אין להפריח הבטחות כי האמון אבד לחלוטין, יש רק לעשות. קמעה קמעה לתקן ולפעול.

מה באמת קרה לנו עוד ייחקר ויילמד, אבל מבט לאורך השנה המאתגרת שחלפה לה יצביע גם על סימנים מעודדים:

התקווה לגאולה, לתקווה לעתיד טוב יותר.
בבית נוסף בשירה, ממשיכה רחל שפירא:
אַחַר כֵּן זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ בְּרֹדֶן וּבְרַחֲמִים
וְהָאִירָה בְּאוֹר חֲדָשׁ אֶת הָאֵימָה וְהִתְקַנְּהָ,
וְכָל מִי שֶׁהָיָה שָׁם בְּקֶשׁ לוֹ נְחוּמִים
בְּחֶסֶד וּמְסִירוֹת, סְלִיחָה וְאַהֲבָה.
הַשְׁכֵּם הַשְׁכֵּם בְּבִקְרָא יִצְאָנוּ לְדֶרֶכְנוּ.

בואו נסתכל סביב ונראה מה נדרש והיכן ניתן לעזור ונרתום את עצמנו לעשיית הטוב. יש שמחזקים את משפחות החטופים, ויש שחוזרים ומתגייסים למילואים, אפילו מתנדבים לשרת. יש שמסייעים למשפחות המילואימניקים ויש שתומכים במפונים. יש שתומכים במשפחות השכולות ויש שמתפחים ומחזקים את החיילים. יש כל כך הרבה מה לעשות, והעשייה הזאת היא ורק היא ביטויה של

אקהילת קבוצת יבנה היקרה

לקראת שמחת תורה ולאחר שנה מלאה במאורעות מטלטלים והרבה כאב, אנחנו עוצרים ומסתכלים לאחור, על השנה שהייתה. הייתה זו שנה שלווה בכאב ואובדן גדולים ברמה האישית והלאומית אך ביניהם גם נקודת אור משמעותית והיא ההגעה שלנו לכאן, ועל כך בפתח השנה החדשה אנו מבקשים להודות לכם.

לפני שנה נפלטנו מביתנו המומים מאירועי השביעי באוקטובר, ולאחר תקופה בה שהינו בחדר מלון בנתניה הגענו לכאן, ועדיין לא הבנו איזו זכות גדולה נפלה בחלקנו. ביקשנו למצוא מקום שבו נוכל להתכנס כמשפחה ולהתחיל לאסוף את השברים, אך גילינו שהגענו למקום שמעניק לנו הרבה מעבר. זכינו לצוות מדהים, בראשות רחלי היקרה, שליווה אותנו יחד עם שאר המשפחות המפונות, ודאג בין היתר לרהט את הבית ולעזור בבניה ושינוע של כל רהיט או מכשיר חשמלי שבית למשפחה זקוק לו, משהו שממש לא צפינו לו. אנו זוכים להכיר קהילה מדהימה וחזקה שבתוכה ערבות הדדית אחד כלפי השני וכן כלפי חוץ ברמה שמעוררת השתאות והערכה רבה כלפיכם. תודה לכם על שהענקתם לנו ביטחון כשכל כך היינו זקוקים לו, על שאתם עוטפים אותנו, אם במאור פנים בשבילים ואם בדפיקות על הדלת עם ארוחת ערב או עוגה. תודה על קבלת ילדינו למסגרות החינוך ברגישות והשקעה ברמת מערכות החינוך וברמת כל אחד מהצוותים החינוכיים, ועל שאתם פותחים בפנינו ובפני ילדינו את ביתכם ואת ליבכם. אנו מודים לכם על הזכות שהענקתם לנו להגיע לכאן ולהמשיך להיות לצידכם גם עכשיו, דבר ממה שכתבנו אינו מובן לנו מאליו.

בפתח שנה זו, אנו מאחלים לכם שתהיה לכם שנה טובה ומבורכת! ושהחוזק שלכם ימשיך לאפיין אתכם ולהשאיר אתכם קהילה כה מיוחדת ואיתנה.

שיהיה חג שמח, תוך תפילה לשובם של כל החטופים והחטופות, לרפואת הפצועים ולשובם של כל כוחותינו בשלום.

משפחת ברגשטיין

סיכום פעילות ירקונים לשנת תשפ"ד

צוות ירקונים

החוג פועל על בסיס יוזמה ופעילות מקומית ותרומה של כלל החברים. למעט סיור אחד, כל הנסיעות בכלי רכב ונהגים שלנו. רבים מן האתרים מארחים אותנו ללא תשלום או בהנחה ניכרת, כמחווה לקשרים ההדוקים איתם לאורך השנים. אשר על כן, אנו מקפידים להשאיר להם מזכרת כלשהי מתוצרת מפעלנו.

בשנה הקרובה הפעילות תהיה דומה. הסיורים יתבצעו בעיקר בימי שני ולעיתים בחמישי. 2-3 סיורים ארוכים יצאו בימי שישי. נשתדל לתת תשומת לב מיוחדת להתפתחויות ביישובי העוטף.

אנו קוראים לחברים חדשים להצטרף אלינו, ללמוד וליהנות יחד איתנו מנופי הארץ, וממפגשים מרגשים עם אלה שעוסקים במורשתה ובניינה של הארץ. רוב המסלולים מתאימים לכל המשפחה. למדנו שאם מציעים קצת עומק לילדים, הם יודעים ללמוד וליהנות.

בואו והתנסו!

בברכת חן הארץ,

אבי ששון אריה ברנע ואליקים איטלי

בתום שנה למלחמה שעיצבה את חיינו מחדש, ישבנו להביט לאחור ולבחון את מעשינו. כחודשיים לאחר פרוץ המלחמה הגענו להחלטה שעלינו לנסות לחזור לשגרת פעילות, כחלק מן המאמץ לחזור לחיים ולשמור על שפיות. ברור היה כי הסיורים, כחלק מהעשייה התרבותית והרוחנית - חייבים להימשך. במהלך 9 חודשים של פעילות ביצענו 10 סיורים, מאזור יצהר שבשומרון בצפון ועד רעים בדרום. ערכנו שני סיורים ארוכים (סנסנה ושומרון). לראשונה השנה, עוד שלושה חברים הפעילים בחוג, תרמו מידיעותיהם והדריכו סיורים (אריה עופר, יונה כץ ודינה שלוי). בסיורים ניתנת תשומת לב למורשת ההיסטורית של ארצנו האהובה, תוך הצגת פעולות ותוכניות לשימורה. בכל סיור נפגשנו עם דמות מקומית שעידכנה בנעשה כיום ובהיבטים חברתיים והעשירה את חוויית הביקור. סיירנו במחוזות ילדותו והבאר ממנה שתה בני גנץ; ביקרנו בסנסנה שבין מייסדיה צאצאי קבוצת יבנה;

נפגשנו עם אמנים שכנים לנו; דשדשנו בחולות אשדוד בין ערביים, סיירנו בזירות הטבח בעוטף ונפגשנו עם מפונים ופעילים אופטימיים; ועוד ועוד.

מזמור שיר חנוכת הבית

עתה, משהתיישבנו בטח בביתנו החדש,
והתיישבה עלינו דעתנו,
אנו מבקשים להודות, להלל ולשבח את כל חברנו, בעלי התפקידים,
שלקחו על עצמם את הובלת אבני הדרך שהביאונו עד הלום.
מקווים שיהא זה בניין עדי עד גם לקהילתנו,
בבחינת 'ביתנו הוא מבצרנו', אותו נחזק בחיי קהילה,
ערבות הדדית ותרומה לזולת.
ביתנו שוכן על אם הדרך, בקצה "המחנה", לצד השדרה
(בגב של יונה ועדו ומול שושי וישראל).
מוזמנים לעצור להתרעננות בדרככם מהכא להתם.
שתייה קרה/חמה וסלט פירות - עלינו.

רני ואבי 100

מלך הברידג'

רחלה שנקר

להצלחה. הברידג' הוסיף המון לחיינו. חוג קבוע, משחק מחשבה, תכנון, אסטרטגיה ומפגש שבועי עם אביגדור, שלא רק שיחק במשחק אלא היה איש שנעים להיפגש איתו. חכם וצנוע. לא פעם דיברנו על המון נושאים שונים.

גם אחרי שעבר לבית סביון הגענו לחדרו. תמיד היו עוגיות שהוא אפה לכבודנו ולכבוד משפחתו, מחכים לקפה של אחה"צ. הוא היה יכול להמשיך ולשחק גם ללא ארוחת ערב, הפסקת תפילה ושוב משחק, עד שהתעייפנו אנחנו, וזה היה הרבה לפניו. הברידג' נתן לו כוח גם כשסבל מכאבים קשים או ממצב רוח ירוד. באנו לשחק והכל עבר.

לפני כמה זמן בא לבקר נינו, אלון, בנה של אורית. הילד היה מרותק, והסבריו של אורי, הדוד, הכניסו את הילד למצב "שחקן". אפשר היה לראות את קורת הרוח של אביגדור לדור רביעי של ברידג'.

אביגדור יחסר לנו לא רק למשחק, אלא גם לאישיות המיוחדת שלו, ההומור, המילה הטובה והחיוך שבהם קיבל אותנו בכל שבוע.

נ.ב חוג הברידג' ימשיך לפעול אחרי החגים לזכרו של אביגדור, ומי שרוצה להצטרף - מוזמן. ננסה להיות תלמידים טובים של אביגדור ולהעביר את המשחק הלאה.

לפני קצת יותר מעשור הופיעה מודעה צנועה בעיתון מבית: מי שרוצה ללמוד ברידג' שיפנה לאביגדור לבל. המודעה משכה את תשומת ליבי היות ואני אוהבת ללמוד מה שאין לו מבחן בסוף ומצריך חשיבה. התקשרתי לאביגדור, ותוך שבועיים בערך התארגנה קבוצה של 12 איש ללמוד את המשחק.

בהתחלה שיחקנו בזוגון א-ב. אביגדור חילק לנו דפים עם חוקי המשחק, חילק קלפים, והתחיל ללמד אותנו.

לאט לאט הלכה והתגבשה קבוצה של מתמידים שחולקו לשתי קבוצות ואביגדור שיחק איתנו לסירוגין. השנים עברו, ושוב הצטמצמו לקבוצה של ששה שחקנים כשארבעה משחקים ושנים מחליפים. הרבה שנים שיחקנו גם עם יהודית ארליך ז"ל בבית סביון. מעניין היה לראות את שני ענקי הברידג', אביגדור ויהודית, משחקים ראש בראש, גם במצבים שחשבנו שנגמר, תמיד היה להם משהו לשלוף. הלימוד עם אביגדור היה הרבה מעבר לברידג'. הוא לימד אותנו סבלנות, מחשבה, תכנון משחק, בכל שיעור היינו מנתחים משחק מעיתון "ידיעות אחרונות", לא פעם הוא נתן לנו ליפול ואז חזרנו על המשחק ועל השגיאות, או שאביגדור הביא משחק שהוא סידר ונתן לנו להביא את הדרכים

אזכרה

במלאת 30 לפטירת אבינו

אביגדור לבל ז"ל

נעלה לקברו ביום שלישי, כ"ז בתשרי (29.10) בשעה 16:00

תפילת מנחה מיד לאחר העלייה לקבר במתחם בית העלמין

התכנסות לתפילת ערבית, לימוד, אזכרה וכיבוד קל (נוסח אביגדור) בחדר האוכל ב-18.00

חברים, בני משפחה ומוקירי זכרו מוזמנים

הילדים: מיכל, רחל אורי ורמי וב"ב

שמחת תורה בקבוצת יבנה 1955

אהרון כהן, עיתון הצופה - 10.10.1955 (מובא בדילוגים קלים)

של שירה וריקודים. ---דמות תמירה, בעלת זקן פז, עמדה במרכז של מעגל רוקדים, בין חברים מבוגרים וצעירים, והיתה מלהיבה בקול ערב את הקהל: "זה אלי ואנווהו" - וכך הוא ממשיך בלי הפוגה, והמנגינה גורפת את כולם לריקוד חסידיים משולהב. "זהו הרב גולדוויכט, ראש ישיבת בני עקיבא ביבנה" - לוחש באוזני אחד החברים, כששתי ידיו מורמות אל על תוך כדי ריקוד, ממשיך הוא לנצח על שירת ההמונים.

עם תום ההקפה השביעית ואחרי קריאת התורה נתרוקן בית הכנסת מאנשיו, אך לא נתרקנה יבנה משמחתה. ההילולא נמשכה בסעודת החג. בני יבנה הפליאו במרצם הרב שאינו ידוע מעצור מהו. בני גרעין עציון בוגרי הנח"ל המשיכו בריקודים גם לאחר הארוחה, ובשרשרת של רוקדים יצאו לפקוד את בתי יבנה כדי לזכות ב"קידושים" ולכבד את הגרון בקצת משקה ...

את הקצב ואת הכיוון מכתוב יוסק'ה הבלונדיני, יליד תל אביב, אשר ביכר את הקבוצה הדתית על פני העיר החילונית.

"חבריא קדימה! לביתו של צוריאלי!" וכולם נשמעים לו ומרקדים אחריו. מעיין השירה אינו פוסק לרגע. ברגע האחרון נזכרים בשיר נוסף. השירים מתחלפים, אך החבריא אינם עוזבים את השירה והמחול.

השמחה מתחדשת ביום החג

בכוחות מחודשים קמו בני יבנה משנתם והתכוננו להקפות של היום. יפה נהגו בשעה שהעמידו משגיח לתינוקות, שהסתובב איתם באולם בשעת ההקפות, שר איתם ופילס להם את הדרך שהיתה מלאה קהל רב. --- נהנינו לשמוע את שירת הילדים, לחזות בהם שעה שהלכו בשורה עורפית ישרה, זוהרים משמחה, בעקבות הוריהם.

הנה רוקד לפניך דב רפל, ממשפיעיה הרוחניים של יבנה, עם ספר תורה צמוד בדביקות ללבו. אחריו נראה החבר בית-אריה, נציג התנועה בסוכנות, תולה עצמו בזרועות צעירים ומרקד עמהם ... יבנה כולה, על עסקניה ו"טוראיה" ששה בשמחת התורה.

---היום נוטה לערוב, כולנו עומדים בתפילת מוצאי חג. חג שמחת תורה נסתיים, אך שמחתם של בני יבנה בתורה נמשכת. הם מקיימים ומבטאים שמחה זו בכל יום ובכל שעה בתורה ועבודה.

---לא זכתה קבוצת יבנה, מפאר שלוחותיה של הקבוצה הדתית בארץ, להיות מפורסמת בשמחת תורה גדולה שלה. אולם אלו המעטים שבאו, זכו להיות שותפים לחוויה רבת רושם: שעה שבני יבנה, בני העמל של אתמול, הפכו לבני תורה של היום, אשר כבני וראשי ישיבות שמחו בתורתם וכולם יחד שרו ויצאו בריקודים סוערים לקול שירה אדירה: "טוב לי תורת פיך, מאלפי זהב וכסף".

דרישת שלום מהשבוי אניקסטור!

ביבנה נעשות ההכנות האחרונות לקבלת החג, חברי הקבוצה המאחרים לשוב לביתם אחרי יום עבודתם נראים חופזים בדרכם למקלחות. פה ושם, בשבילים הצרים המגשרים בין הבתים השונים, הולכים חברים ובידיהם קופסאות סיגריות, סבונים וכו' - מנות החלוקה השבועית. נתלוויתי עמם, עד שהגענו למקום בו שוכן מבצר הצעירים של יבנה: מקום מגוריהם של חברי גרעין עציון, יוצאי בני עקיבא, אשר הלכו ונשתרשו במקום כחברי קבוצת ותיקים.

המולת שמחה פרצה במקום. "נתקבל מכתב מאניקסטור" - נשמעו קריאות גיל. החבריא נצטופפו סביב נערה אחת, שקראה להם את דברי חברים הכותב מן השבי במצרים. החבריא כולה צהלה: היה זה אות חיים ראשון מחברם אשר נפל שבוי בידי כוחות האויב. ששים ושמחים הלכו לקבל פני שבת וחג בבית הכנסת הנאה של יבנה. משמחה לשמחה

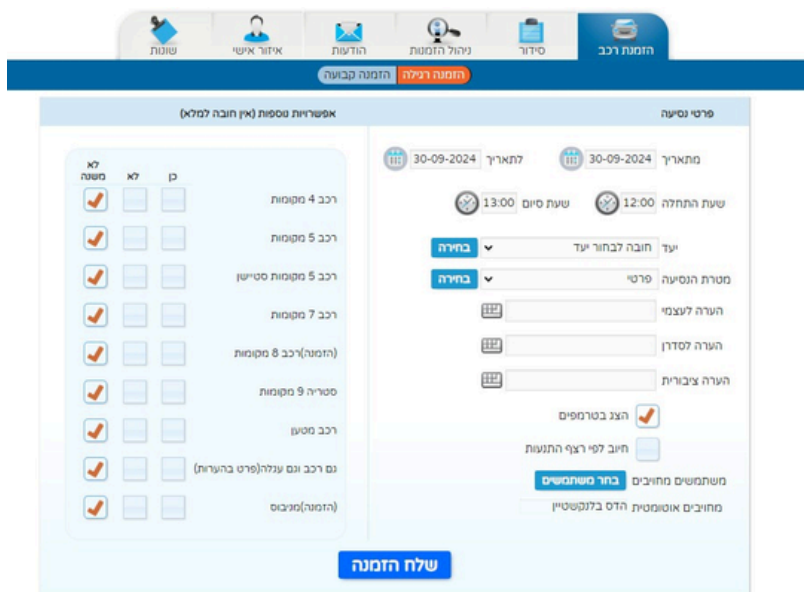
בליל התקדש החג

בית הכנסת המה מרוב מתפללים. תינוקות של יבנה הסתובבו, התגאו בדגלים שבידיהם. בני חברת הנוער במקום, מיוצאי צפון אפריקה, נשתלבו בין קהל המתפללים עד כי קשה היה להכיר בייחודם העדתי, פניהם השחומים דמו לגוון עור פניו השזוף של יליד יבנה העושה מלאכתו בשדה פתוח.

עם תום התפילה ניכרה יותר ויותר המתיחות לקראת ההקפות. בני עציון עשו עצמם חבורה אחת ונתכנסו בזוויתו של אולם כשהם נראים דרוכים לקראת "מבצע שמחת תורה". "המנצח" על ההקפות, החבר אפרתי, כבר עמד על הבימה וקרא בשמותיהם של אלה אשר נתכבדו בהקפה ראשונה. שורה של אנשים חובקים ספרי תורה יצאה להקיף את האולם, הקהל כולו נסתחף בזרם אדיר

שינוי בעיצוב של תוכנת הרכב

ב"ה אחרי החגים תתעדכן תוכנת סידור הרכב (רק אתר האינטרנט, האפליקציה תישאר ללא שינוי).
מצרפת תמונות להתרשמות.
ענף הרכב

המעוניינים
בלוחות שנה של יבנה
שנשארו לאחר חלוקת
השי
יפנו לציפי במשרד

מכירת נעליים

חיים נעליים
תתקיים אי"ה ביום ראשון, כ"ה בתשרי
19:00-16:00 (27.10)
עפרה

ט.ל.ח

על מנת לשפר לדורות הבאים ולדייק את הנכתב בתערוכת ה"שביעי לאוקטובר" אודה למי שמצאו טעויות במה שפורסם בתערוכה. אם מישהו ראה משהו שנראה לו כטעות או שידוע לו משהו אחר ניתן לפנות לדנה ברוכי. לווטסאפ. לאחר שנתקן הכל יהיה ניתן לקבל מסמך ובו כל התערוכה למי שיהיה מעוניין. הודעה על כך תפורסם בהמשך.

דנה ברוכי

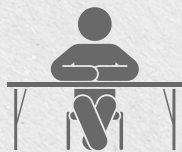
מרפאה:

טל. 08-8548300, אחיות 8264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 9:00-12:30, צהר-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00
בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15, יום ה' 16:00-18:00

תחלוא ובריאות, מלכות המרפאה

משולחנה של מנהלת חברה ופרט

חמוטל דברת-איתן

עשייתה של חברתנו שרה שטרן-קטן ז"ל. לאחר מכן יוסי בן טולילה הכיר לנו את איגרת יהודה אבן תיבון, ותיבל והעשיר אותנו בידע לשוני והיסטורי על תקופה מרתקת בתולדות עמנו. כמו כן ועדת דת, באמצעות עידו עפרוני, ארגנו ערב שירה ויחד בסוכת יוסי וליאת צנחני. תודה לעידו, למש' צנחני ולכל העמלים על הערב המיוחד. בליל הושענא רבה ועדת דת חברה למכינת צהלי שאצלנו וארגנה ערב לימוד מעניין. דברים אלו נכתבים לפני חלק מהאירועים אך אני בטוחה שהדברים יהיו מעניינים, מחברים ומשמעותיים.

בימים אלו קובי שטיין ומשה ליבר החלו בחפיפה לקראת כניסתם לתפקיד החדש. גם אני עושה חפיפה עם שמשון. בע"ה מיד אחרי החגים, בתחילת נובמבר, ניכנס כולנו לתפקידנו החדש. שמחת תורה המשמש ובא יצוין בצורה שונה השנה (ראו פרסום בעלון). אני מקווה שבסיכום החג נוכל לומר שהצלחנו לשלב את השמחה של החג לצד ציון יום השנה. שנרגיש שעשינו משהו שנכון לנו ומתאים לרגשותינו כקהילה ושנצא לקראת ימי "אחרי החגים" מחוזקים יותר.

ימי חג האסיף השנה נושאים בחובם רגשות רבים ולעיתים מתנגשים. אנחנו שמחים בחג, ולצד זאת, השעון המתקתק לקראת שמחת תורה מזכיר לנו את החג של שנה שעברה וכל מה שעברנו מאז. כך, אנו מציינים השנה את שמות כל החטופים בתפילות השבת והחג, וכשאנו מקיפים את הבימה בבית הכנסת, אנו מבינים קצת אחרת את קריאות "הושע נא".

בשבוע של חול המועד זכינו לכמה אירועים ברוח החג השמח. תודה ליוזמים, לחברי חוג ציור וליונה עפרוני שאצרה את התערוכה, על אירוע "שיח גלריה" ועל תערוכת הציורים היפים שנתלו על קירות חדר האוכל. אין ספק שחוג ציור תורם תוצרים יפים שמקשטים את המקום ומשרים אווירה קיבוצית ותרבותית כאחת. בהזדמנות זו נפרדנו מהמורה אלכס טוביס שהנחה את החוג שנים רבות, ועזר לחברים המשתתפים בחוג להתפתח ולהתקדם בתחום. שמענו על הקשר החם שנקשר בינו לבין משתתפי החוג והתרגשנו איתם.

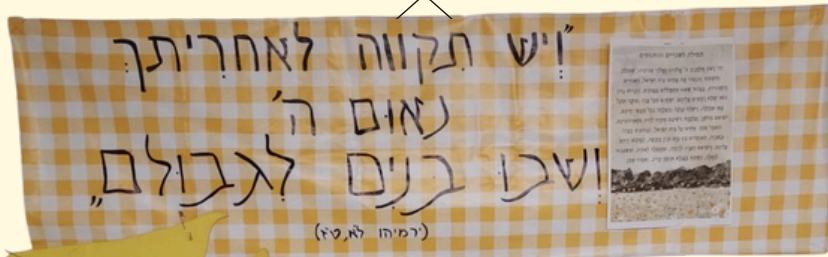
ועדת דת הייתה פעילה מאוד השבוע וארגנה יום לימוד מעניין בו שמענו הרצאה מעניינת על

סרקו למיקום
ופרטים על
הנפטר

נר זיכרון חודש מרחשוון

כ' במרחשוון תשע"ה	הלן דגני	ג' במרחשוון תשמ"ד	לוי לצרוס
כ' במרחשוון תשע"ו	חנה כהנא	ה' במרחשוון תשע"ו	מילכה מלר
כ"ד במרחשוון תשמ"ג	ידידיה אליקים אשר	ח' במרחשוון תשס"ה	קלרה לוי
כ"ד במרחשוון תשס"ו	שרה דוננפלד	ט' במרחשוון תשמ"ב	טובה הקל
כ"ה במרחשוון תשס"ו	יקים הורן	י"א במרחשוון תשע"ח	מרגלית איטלי
כ"ו במרחשוון תשל"ג	מתתיהו מוזס	ט"ז במרחשוון תשל"ד	יעקב צבי ריין
כ"ח במרחשוון תשמ"ט	יפה שמיר	ט"ז במרחשוון תשפ"ג	רפאל (רפי) פלק
כ"ח במרחשוון תשפ"ב	עטרה ינובסקי	י"ט במרחשוון תשס"ז	אברהם שפירא
ל' במרחשוון תשפ"ג	יהושע אניקסטר	כ' במרחשוון תשל"ט	אריה בן-טובים

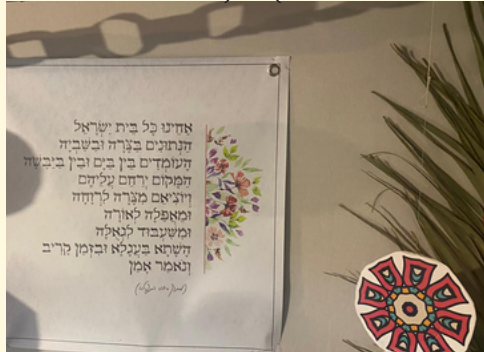

סוכת בטור ויעקבי

סוכת שרי וקובי שטיין

ג'ש'ט' סוכות ברוח התקופה

סוכתם של איילת ואור אריבא

סוכת משפחת בזק . (רשימת החטופים שמימין תלויה בסוכה סמוך לתמונה)

חלק מתוך דופן הסוכה של שרה ויוסף בלנקשטיין

סוכת משפחת בזק

(סוכת מטפ' חפץ)

דותן שמעון ה"ד (לא בן הקיבוץ) נפל בקרב ברפיח ובערב סוכות חל השלושים למותו ומשפחתו חילקה את הכרזה הזו. (בצר חפץ וצליל בנדב מכירות אותו משנת השירות, וניתאי עדיקה לחם איתו בגבעת)

סוכת רוחי ברטוב

סוכת שרי וקובי שטיין

אלמנטים מתוך סוכת מיכל ומוטי שליסלברג

הרחמן הוא יקים

